

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Titvlvs XV. De eo qui mittitur in possessionem, causa rei servandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

§. V.

Quomodo citandus sit Reus contumax absens, si non reperitur; & an etiam appellans, & recedens ante sententiam definitivam, iterum citari debeat; & utrum appellans ab interlocutoria potest se lata iterum appellare?

Sufficit in casu, quo personaliter citandus repetiri non potest, ad incurrandam contumaciam, si edictum citationis affigatur in publicis valvis Ecclesie vel Curie, vel ad domum illius, ubi solitus est habitare c. Venerabilis 10. h. e.

Etiamsi unica tantum peremptoria citatio fuerit, si autem citatus ad totam causam ab interlocutoria, aut alio gravamine, ante sententiam definitivam, recesserit, aut ad Superiorem appellaverit, non debet iterum necessario à Judice inferiore citari ad sententiam definitivam (quia per appellationem talem aut recessum tacite saltem contra talem Judicem protestatur) nisi appellans v. g. facti pœnitens appellationi sponte renuntiaverit. c. Eum qui, h. t. in 6. & Clementi, Si ante, h. t. sed potest ad causam definitivam, eo etiam non citato, procedere, si causa appellationis illegitima fuerit. Plura in Tit. de appella.

TITULUS XV.

DE EO QUI MITTITUR IN POSSESSIONEM, CAUSA REI SERVANDÆ.

§. I.

Quid si missio in possessionem rerum, vel bonorum ex primo decreto, & qui ejus effectus, & quando ac quomodo concedatur, ac fiat?

Missio ex primo decreto est, & dicitur illa, quâ Judex ad instantiam partis primò jubet, præsentem partem, ob contumaciam absentis, mitti in possessionem bonorum petitorum custodiæ causâ, ita ut per talem immisionem nec dominum nec vera & stabilis possessio rei acquiratur immisso, sed de rebus tantum, & rei custodia; post annum tamen, nisi cautionem de se sistendo in judicio intra

annum Reus suâ culpâ præstare intermiserit, quamvis voluntatem hujus præstandæ habuerit, in actione reali verus possessor stabilitur, & irrevocabiliter Actor constituitur, & omnia commoda habet veræ possessionis, salvo manente jure proprietatis parti adversæ absenti, prout sumitur ex cap. Constitutis 1. h. e. ut ne scilicet contumacem sua contumacia juvet, neque tamen sine speciali culpa alia proprietate excidat. Patet tamen etiam ex c. h. t. si per Reum absentem non steterit, quò minus intra annum cautionem præstaret, eò quòd vel legitime impeditus fuerit, vel cautio à Judice aut alio, cui offerri poterat, acceptata non

fuert, &c. quod etiam post annum cautio recipi debeat, & possessio restitui (neque enim mihi in pœnam imputandum est, quod per me non stat, quod minus faciam, ut ait *Glossa hic V. Non steterit*, & habetur in *Reg. 41. in 6.*) Sicuti etiam in pristinum statum restituitur, si repetens possessionem alleget, & prober, contumacem se non fuisse, & cautionem desistendo se in iudicio præster, ita ut nec in expensas in tali casu condemnari possit, nisi de contumacia aperte constet. *c. Cum venissent 3. h. t.* Ubi enim non est culpa, nec pœna locum habet. Et quamvis in actione reali in illam rem immisio facienda est, quæ ab Actore petitur, si locum illa immisio habeat; in actione tamen personali hic ordo servandus est, ut primo immisio fiat custodiæ causâ in bona mobilia debitoris, juxta mensuram & quantitatem debiti, deinde si mobilia non habeat debitor, vel non sufficiant in partem bonorum immobilium, & tandem si neque hæc sufficiant, rerum etiam incorporalium jurtum, actionum, five nominum contra suos debitores &c. immisio fiat, ut satisfiat Actori absque ulteriore tamen læsione debitoris Rei.

§. II.

An missio in possessionem ex primo decreto seu custodia causa fieri possit in beneficiis Ecclesiasticis?

Ut agit iudicio petitorio contra possessionem beneficii Ecclesiastici ad hoc obtinendum, non immititur ob contumaciam Rei in possessionem talis

beneficii ex primo decreto, sed recipienda sunt probationes, & ad sententiam definitivam procedendum, etiam licet non conte statâ, prout statuitur *c. Eius qui unico h. t. in 6.* Ne periculum sit vitio si ingressus, si titulus beneficii non potest examinari. Hæc tamen decisio extendenda non est ad alios casus materiae spiritualis & Ecclesiasticæ, ubi periculum animæ aut boni publici non urget.

§. III.

Quid sit missio in possessionem bonorum ex secundo decreto iudicis, quando, & quando interponatur, & quibus ejus effectus?

Missio ex secundo decreto est facta iussu Judicis, quæ jubet licet Actorem ob perseverantem Rei contumaciam mitti in bona ejus possidenda juxta petitionem, & jus Actoris, ita ut verus ac incommutabilis possessor efficiatur, & fructus rei taliter possessæ percipiat, ac aliis possessoriis commodis gaudeat, servatâ tamen Reo legitima defensione super proprietate rei, quæ contentio ex dictis sufficienter jam patet. Interponi autem hoc decretum debet, post elapsam annum à tempore primi decreti, & præsertim in actionibus personalibus, ac ad instantiam actoris, præviâ cautâ cognitione, utrum ex justo titulo an ex contumacia absit Reus, & citato hoc absente, quia ubi causâ cognitio necessaria est, ibi etiam necessaria est partium præsentia, vel saltem citatio.